

«ΚΡΑΤΟΣ» - «Νέα προοπτική ή χρεοκοπία»

Είναι απαραίτητο να προσαρμοστεί το κράτος στον συντονισμό της ελληνικής οικονομίας, ειδάλλως θα επικρατήσει ο παγετώνας μιας παρατεταμένης και φθίνουσας περιόδου, τόνισε ο πρώην υπουργός κ. Αλέκος Παπαδόπουλος μιλώντας για τη σχέση κράτους-οικονομικής κρίσης. Τα ενδεχόμενα είναι ή να παραμείνει η χώρα συνολικά μετέωρη ή να ανατρέψει τις παραδοσιακές πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές δυσλειτουργίες και να εισάγει νέες μορφές κρατικής οργάνωσης και σύγχρονους διοικητικούς θεσμούς. Καλλιεργείται η εντύπωση ότι η Ελλάδα διανύει μια περίοδο δύσκολη μεν αλλά που κάποια στιγμή θα ξεπεραστεί. Οφείλουν όμως να γνωρίζουν οι πολίτες ότι η εποχή της συνεχούς μεγέθυνσης με δανεικά δεν πρόκειται να ξανάρθει. Επιπλέον, η σημερινή οικονομική κρίση που πλήττει τη χώρα, οδηγεί την Ελλάδα στην κατηγορία των τριτοευρωπαϊκών χωρών και η πορεία αυτή πρέπει να ολοκληρωθεί άμεσα. Η κοινωνία πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι η χώρα την τελευταία δεκαετία δεν έζησε όπως έπρεπε την ανάπτυξη της οικονομίας αλλά απλά την επιβίωσή της και μάλιστα με δανεικά. Τα τελευταία χρόνια δεν υπήρξαν ποιοτικές αλλαγές ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας, αλλά ποσοτική αύξηση της κατανάλωσης. Συνεπώς για την έξοδο από την κρίση δε μπορεί να ακολουθηθεί η πολιτική που οδήγησε στην κρίση. Με τη σημερινή διοικητική μηχανή είναι αδύνατη η εκτέλεση ενός μεσομακροχρόνιου προγράμματος οικονομικής ανάπτυξης. Απαιτείται η ριζική αναδιοργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών ώστε μετά από χρόνια να αρχίσουν να αποδίδουν. Θα πρέπει σε πρώτη φάση να προχωρήσει η ad hoc και γρήγορη απόδοση αλλαγών στη δράση της διοικητικής μηχανής.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ – «Πρόκληση η επόμενη χρονιά»

Την ίδια άποψη εξέφρασε και ο Πρόεδρος του ΕΛΙΑΜΕΠ, Λουκάς Τσούκαλης υπογραμμίζοντας ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα της οποίας το βιωτικό επίπεδο για χρόνια δεν ανταποκρινόταν στις παραγωγικές της ικανότητες, ζώντας ουσιαστικά με δανεικά. Κάποια στιγμή όμως φτάνει και ο "λογαριασμός" κι αυτή η ώρα ήρθε τώρα. Ο επόμενος

χρόνος είναι εξαιρετικά δύσκολος για την οικονομία της χώρας. Οι ξένοι φίλοι και οι διεθνείς αγορές ανακάλυψαν, ότι όχι μόνο υπήρχαν τεράστια δημοσιονομικά ελλείμματα και μεγάλο χρέος ή τεράστιο έλλειμμα ανταγωνιστικότητας που φαίνεται στο έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών, αλλά κυρίως ότι υπήρχε έλλειμμα αξιοπιστίας. Αυτό οδήγησε στη μεγάλη έκρηξη και η Ελλάδα έγινε το κέντρο προσοχής των διεθνών αγορών και διεθνών ΜΜΕ. Στη συνέχεια ήρθε η δανειακή κρίση, στέρησαν οι αγορές και το κράτος δεν μπορούσε πλέον να δανειστεί. Από τη στιγμή που οι αγορές στερεύουν πρέπει κάπου να βρεθούν χρήματα για να πληρωθούν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων, οι συντάξεις, οι τόκοι από τα δάνεια και να αποπληρωθούν τα δάνεια του παρελθόντος. Για αυτό όσοι "σηκώνουν τα λάβαρα" εναντίον του Μνημονίου θα πρέπει να εξηγήσουν στον κόσμο ξεκάθαρα που θα βρουν τα χρήματα, αν πάψουν να τα δίνουν στη χώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Διότι αν δεν τα βρουν, θα πρέπει να εξηγήσουν στον κόσμο επίσης τι θα συμβεί με τις καταθέσεις στις τράπεζες, τι θα γίνει με τους μισθούς και τις συντάξεις και τι θα γίνει με την Ελληνική οικονομία, αν φτάσει η Ελλάδα στο ακραίο σημείο να φύγει από το ευρώ. Η χώρα έχει μπει σε μια πολύ δύσκολη περίοδο, που θα διαρκέσει για τουλάχιστον έναν χρόνο ακόμη. Η Ελλάδα ζει σε μια εποχή ύφεσης που θα συνεχίσει και θα είναι βαθύτερη το 2011 όπου τα πράγματα θα είναι πιο δύσκολα. Κι άλλες επιχειρήσεις θα κλείσουν, η ανεργία θα αυξηθεί. Με αυτά τα δεδομένα το κρίσιμο ζητούμενο είναι πώς επιμερίζει κανείς τα βάρη και πώς μπορεί να προσφέρει ένα δίκτυο ασφαλείας στους πιο αδύναμους. Κάτι που λέγεται εύκολα και δύσκολα γίνεται καθώς πρέπει να κάνουν κοινωνική πολιτική χωρίς λεφτά και με διαλυμένο δημόσιο μηχανισμό. Για να ξεπεραστεί όλη αυτή η κατάσταση θα πρέπει να υπάρξει αντίληψη του τι συμβαίνει και να καταλάβει ο κόσμος τι διακυβεύεται αυτή τη στιγμή και τι σημαίνει αποτυχία. Χρειάζεται όραμα και στρατηγική για τα επόμενα 2 - 3 χρόνια. Ταυτόχρονα απαιτείται κάθαρση και τιμωρία σε όσους οδήγησαν τη χώρα σε αυτό το σημείο αλλά και ριζική ανανέωση του πολιτικού συστήματος της χώρας.

«ΚΟΙΝΩΝΙΑ» Η οικονομική κρίση είναι και κοινωνική

Αναφερόμενος στην παθολογία της χρηματοπιστωτικής κρίσης σε σχέση με την κοινωνία ο καθηγητής Θάνος Βερέμης, αντιπρόεδρος του ΕΛΙΑΜΕΠ, επεσήμανε ότι η κρίση δεν

είναι μόνο χρηματοπιστωτική αλλά πρόκειται για μια ευρύτερη κρίση της κοινωνίας. Αυτό που χρειάζεται είναι η μετεκπαίδευση των Ελλήνων σε μια άλλη ρότα. Η εκπαίδευση έχει σημαντικό ρόλο, αλλά χρειάζεται μια μεθεργασία. Η σωστή εκπαίδευση πρέπει να συνοδεύεται και από μία σειρά μέτρων που πρέπει να πάρει η κυβέρνηση συμπεριλαμβανομένης και της τιμωρίας όσων έφταιξαν για την σημερινή κατάσταση. Ένα κράτος δικαίου είναι αυτό που τιμωρεί τους παραβάτες.

Στη σημερινή κοινωνία υπάρχει μια αντίληψη στον μέσο άνθρωπο ότι όλοι μας δεν κάναμε κάτι καλά. Κάποιοι φταίνε πιο πολύ αλλά υπήρξε μια γενικότερη συντεχνία για να φτάσουμε στο αποτέλεσμα που έχουμε σήμερα. Εν μέσω αυτής της δύσκολης οικονομικο-κοινωνικής κατάστασης δεν θα υπάρξει λαϊκή αντίδραση, ίσως όμως να υπάρξει αντίδραση οργανωμένων συμφερόντων.

Εν κατακλείδι, τρεις είναι οι βασικοί άξονες για την αντιμετώπιση και την έξοδο από την κρίση:

- Σύμπλευση της κρατικής μηχανής με τις μεταρρυθμίσεις και τις κοινωνικές ανάγκες
- Εφαρμογή μέτρων και τιμωρία των υπευθύνων που οδήγησαν στην κρίση
- Υιοθέτηση μακροπρόθεσμων πολιτικών για την εξυγίανση και αναμόρφωση της κοινωνίας συνολικά